

Redacțiunea, Administrațiunea și
Tipografia:
BRAȘOVU, piața mare Nr. 22.
Scrisori nerăchitate nu se primesc. Manuscripte nu se returnează!
Birourile de anunțuri:
Brașov, piața mare Nr. 22.
Inserate mai primesc în Viena
Kudof, Mosse, Hausenstein & Vogler
(Otto Maus), Heinrich Schalek, Alois
Herold, M. Dukas, A. Oppelik, J. Dan-
enberg; în Budapesta: A. V. Gold-
berger, Anton Mezei, Eckstein Bernat;
în Frankfurt: G. L. Daube; în Ham-
burg: A. Steiner.
Prețul inserțiilor; o serie
garzondu pe o colonă 6 cr.
și 30 cr. timbru pentru o pu-
blicare. Publicarii mai dese
după tariful și învaliază.
Reclame pe pagina III-a o
serie 10 cr. v. a. séu 80 bani.

GAZETA TRANSILVANIEI

ANUL III.

„Gazeta“ este în fiecare zi.
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 12 fl., pe șase luni
6 fl., pe trei luni 3 fl.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șase
luni 20 franci, pe trei luni
10 franci.
Se plătește la toate oficiile
postale din țară și din afară
și la dd. colectori.
Abonamentul pentru Brașov:
la administrațiunea, piața mare
Nr. 22, etagiul I.: pe un an
10 fl., pe șase luni 5 fl., pe trei
luni 2 fl. 50 cr. Cu dusul în
casă: Pe un an 12 fl., pe șase
luni 6 fl., pe trei luni 3 fl.
Un esemplar 5 cr. v. a. séu
15 bani.
Atât abonamentele cât și
inserțiile sunt a se plăti
mai înainte.

Nr. 217.

Brașov, Joi 28 Septembrie (10 Octombrie)

1889.

Nou abonament

„GAZETA TRANSILVANIEI.“

Cu 1 Octombrie 1889 stil vechiu
se deschide nou abonament
la care invităm pe toți amicii și
sprijinitorii foiei noastre.

Prețul abonamentului:

Pentru Austro-Ungaria: pe trei luni 3 fl.
pe șase luni 6 fl., pe un an 12 fl.
Pentru România și străinătate: pe trei
luni 10 franci, pe șase luni 20 franci, pe un
an 40 franci.

Abonamente la numerele cu data de Duminică:

Pentru Austro-Ungaria: pe an 2 fl. pe
șase luni 1 fl.

Pentru România și străinătate: pe an 8
franci, pe șase luni 4 franci.

Abonarea se poate face mai ușor și
mai repede prin mandate postale.

Domnii, care se vor abona din nou,
să binevoască a scrie adresa la care să se
a arăta și posta ultimă.

Administrațiunea „Gazetei Transilvaniei“.

Brașov, 27 Septembrie v.

Mare mâhnire domnesce în ta-
băra guvernamentală din Clușiu,
pentru că o foie de frunte opo-
zițională susține, că în societatea
maghiară din Ardeal se observă
o mișcare în contra uniunii.

„Pesti Naplo“ este foie, care
susține această într-un articol
intitlat: „Agram, Viena-Clușiu“.
În acest articol se dice adecă
cu privire la nemulțumirea, ce
domnesce în Ardeal:

„În Ardeal nu se poate lua
nicidecum ca glumă acea mișcare
care este lătită acolo și în cer-
curile societății maghiare și a căreia
ascuțit se îndreaptă în contra uni-
unii; pentru că amărăciunea îndrep-
tă la Ardeleniloră, împreună cu
ambițiunile nesatisfăcute ale mul-
tor boieri locali, devine din ce
în ce mai primitoare pentru acea
agitațiune, că adecă Ardealul n'a
trasă nici un folos din uniune;

de când cu uniunea nu numai Clu-
șiul, ci și celelalte orașe ardele-
nesci au decădūt; Ungaria a es-
ploatat și a stors Ardealul fără
de a-i da nimic în schimb“.

Acastă mărturisire a foiei opo-
ziționale maghiare este prețioasă
de aceea, fiind că constată fap-
tul, ce nimeni nu-l pute tăgă-
dui, că în Ardeal domnesce o
amărăciune generală, că această
amărăciune este îndreptătită și că
acum și în cercurile maghiare se
observă o mișcare, care dovedesce
că nici ele nu sunt nici decum
mulțamite cu starea lucrurilor
creată prin uniunea séu mai bine
deșu fusiunea Ardelului cu Țera
ungurescă.

Puțin importă în cazul de
față, că ce scop urmăresce foie
opozțională cu acea constatare,
decă voiesc să facă propagandă
pentru opozițiune ori nu. Ajunge
că însesî organele șoviniste ma-
ghiare vin și declară acum, că
Ardealul este nemulțamit și că
nemulțamirea a cuprins chiar
și cercurile maghiare.

Înzadar se trudesce foile rep-
tiliane de a combate aserțiunea
de mai sus, căci în ce privește
nemulțamirea cu starea lucrurilor
în Ardeal, „Pesti Naplo“ a vor-
bit numai adevărul și nu se va
afla nici un Ungur ardelean
de sine stător și iubitor de
adevăr, care se nu-l recunoscă.

„Pesti Naplo“ crede, că decă
Ungurii ardeleni ar trece în șiru-
rile opoziției sără îndrepta lu-
cru în Ardeal.

Nu scim pe ce-și basază acesta
credință, der nu înțelegem cum
s'ar pute face erășî infloritore ora-
șele din Ardeal și cum s'ar pute
teri acesta țera în viitor de es-
ploatarea ei din partea Țerii un-
guresci, decă în loc de 20 ar fi
toți 70 deputații maghiari din Ar-

delu în tabăra lui Apponyi și a
lui Iranyi.

Nu scim ca opoziția maghiară
să-și fi ridicată măcară odată
vocea în favorea Ardelului; nici
chiar atunci n'a ținut partea lui,
când a fost vorba de a se în-
roduce în Ardeal o lege uni-
formă electorală cu acea a Un-
gariei.

Opoziția maghiară a luat parte
și a consimțit la toate măsurile
esepționale ce s'au introdus în
Ardeal; ea a sprijinit astfel
guvernul în tendințele sale și
pörtă împreună cu el vina, că
amărăciunea este așa de mare în
Ardel și că este totodată și îndrep-
tătită.

Acastă ar trebui să și-o no-
teze bine șovinisti dela „Pesti-
Naplo“.

DIN AFARĂ

Trupe rusesci la granița României.

O depeșă trimisă din Constantino-
polu la Londra spune, că trupele
rusesci dealungul graniței române
au fost întărite într-un mod sim-
țitor în cursul lunei Septembrie.

Cestiunea recunoșterii prințului bulgar Ferdinand.

„Times“, discutând articolul din
„Fremdenblatt“ privitor la Bulgaria,
crede, că povețele date de foie
vineză ar pute determina pe Pörtă
a face un demers ulterior țin-
dând la realizarea intențiunii
sale primitive. În acest cas
visita împăratului Wilhelm ar
ave mai mult decât un caracter
de curtenie. Situația țărilor
balcanice este actualmente
schimbată, astfel încât puterile
nu mai sunt împiedecate, din
considerațiune pentru sensibilitatea
Rusiei, de a recunoștea pe
principele Ferdinand. Engli-
tiera nu va pune piedecă unui
asemeni demers al Porții, cu
tote că acesta a întârziat de a
lua inițiativa în această
cestiune. „Gazeta Coloniei“
dice, că Pörtă n'a făcut încă
nici un demers, care ar pute
determina pe Ger-

mania să iasă din atitudinea
sa rezervată în cestiunea
bulgară. Decă Pörtă ar face
demersul pentru recunoșcerea
prințului Ferdinand, Germania
ar cere acordul tuturor
puterilor semnatare în
privința persoanei prințului
Ferdinand. „Le Nord“ dice
că, consiliând pe Turcia de a
asigura propria sa siguranță
și a Europei, recunoscând pe
Principele Ferdinand și
independența Bulgariei,
„Fremdenblatt“ a găsit aici
cel mai bun mijloc de a
face acută criza latentă.
Voiesc numai să se servească
de Turcia pentru a trage
castanele din foc în ceea ce
privesc Serbia.

Foie bulgară „Svoboda“
din Sofia discută mult
cestiunea ridicată de presa
europenă în privința inten-
țiunii, ce ar avea Turcia de a
recunoștea pe principele
de Coburg ca principe al
Bulgariei. Acastă foie amintește
recenta decisiune luată de
adresa puterilor o circulară
în această privință, decisiune
care, după „Svoboda“, n'a
avut urmări din cauza
ințelgelor d-lui de Nelidoff,
ambasadorul Rusiei din
Constantinopol. După
aceea constată, că inițiativa,
în această cestiune aparține
Turciei, care se basază pe
tratatul de la Berlin. „Svoboda“
dice, că Turcia ar trebui să
procedeză cu mai multă
tări în exercițiul drepturilor
sale. Decă Turcia ar lucra
într-un chip nedecis în
privința Bulgariei, acesta
din urmă ar putea să se
găsescă pusă în obligațiunea
de a nu mai considera pe
Turcia ca putere suverană
și de a avisa însăși a
recurge la mijlocele ce ar
putea să-i pară prielnice
pentru salutea sa. „Svoboda“
termină dicend, că regularea
acestei cestiuni depinde
cu totul de Turcia, care
în această privință ar
trebi să se pronunțe
cât se poate de curend,
decă ea nu voiesc să fie
într-o șuprinsă de
noul eveniment.

Alianța franco-rusă.

În privința relațiilor
dintre Franța și Rusia,
„Novosti“ declară, că e
absolut sigur că, decă
Germania va ataca pe
Rusia, Franța va lua
imediat armele, or
care ar fi partidul ce
va fi la pu-

FOILETONUL „GAZ. TRANS.“

Confusiune.

În anul trecut apăr în Paris o
carte de Fr. Bouillier, care conține
schite interesante din viața unor
bărbați meritați, der distrași și
nituci. Unele din acestea din
causa originalității lor ar putea
fi puse între anecdote, der ele
fac parte din viața persoanelor
respective. Să privim pe doamna
de Rohan, mama celui dintău
duce cu acest nume, și vom
vedea confusiunea ei, care de-
veni proverbială în tot Parisul.

Să așăm istoria visetei ce o făc
ea, inșoțită de-o amică, procurorul
Deslandes. Ea nu lă găsă acasă,
der se hotărî să-l aștepte, până
se va întorce acasă.

Damele se puseră pe divan.
Doamna de Rohan se cufundă
în visari, pe încetul o cuprins
ideea, că ea nici n'ar fi eșit
afară și că s'ar afla la dănsa
acasă.

Sosind acasă d-lu Deslandes,
ea îl primi cu tot respectul
convenit unui oșpe și insistă,
ca el să prândescă cu

ea și cu amica ei. D-lu
Deslandes, al cărui prăndu era
de regulă foarte simplu, dispuse
în totă graba, ca să se mai
aducă ceva de mâncare din
restaurant.

Deorece însă prăndul nu
correspundea așteptărilor
damei, se rugă de iertare
privind masa — încă tot
în părerea, că este acasă la
ea — și în fine făc observațiunea,
că de sigur d-lu Deslandes
ar fi prăndit cu multă
mai bine la dănsul acasă.
Dama, care o inșoția,
află cu cale să o întrebe
încet, că ore scie ea unde
se află? Deodată sare
confusă dama de pe scaun
și aducându-și aminte, că
ea este invitată într-alt
loc, lăsă pe savantul
jurisconsultu uimit lângă
banchetul improvisat.

Ca tovarășea acelei
confuse dame din societate
înaltă pote figura cea
distinsă damă, care prin
confusiunea ei își câștigă
un renume orecare. Aceasta
damă se afla odată într-o
societate, în care o vedu
tineră primea condolențe
pentru mörtea soțului séu,
când după o pauză făc
în visările sale se adresa
câtă tineră veduă cu
întrebarea: „A fost
singurul, pe care-l
avei?“

Ore nu aparține aici și
acel casu

de confusiune, pe care
Chateaubriand în memoriile
sale îl atribuie soției sale?
Ea aranjă odată pentru un
scop filantropic o vânzare
de ciocolată, această vânzare
o ameșă cu totul, nu scia
ce mai face.

Din cauza acesta se întâmplă
adeșori, ca în scrisorile ei,
în loc să se subscrie vicontesa
de Chateaubriand, se scrie
„vicontesa de Chokolade!“

Omenii distrași — ce
posne comice sevăresc!
Începând dela anticulu
originalu, care strigă
puternicul séu „evrica“,
sărind din băi și uitându-și
să-și ia pe trup mantaua
de băi, și până la
modernul Ampère, despre
care Bouillier ne spune
o hazliă istorică.

Într-o șă se opri
savantul fizicu lângă
o trăsură și încep
să resolve cu ceta pe
covertitul ei cel negru
formule algebraice.
Punându-se după
câtva timp trăsura în
mișcare, porni și Ampère
după ea, și se încerca
să-și ajungă documentarea
sa, care mergea în galop.
Un episod nu mai puțin
hazliu avem și în viața
lui Münster, confusulu
episcopu de Kopenhaga.
Acesta obicinuia, ca în
lipsa sa de acasă să
pună pe ușe

o tăbliță, în care se
anunța la câte ore vine
acasă. Într-o șă, isprăvind
el o afacere importantă
la un prietinu, se întorse
confus acasă, der înaintea
ușei stăt în loc, ceti
anunciul de pe tăbliță
și uitându-și cine este
el într-adevăr, socoti
că a venit prea târziu
și rămase afară așteptând.
Abia bătaia orologului
il trăsă din uitarea sa
de sine și-l făc să
între în odaia sa.

Ce comică și caracteristică
este pentru naturile
poetice întemplantura
din viața fabulistului
Sabran cu autorea „Corinnei“
la Coppet. D-lu de
Sabran avea obiceul, ca
totdeauna, după ce
se scula de la masă,
să facă o preambulă.
Într-o șă rămase
mult pe afară, găs-
dăia sa se puse pe
gânduri. În fine el
sosi plin de tină și de
nomol din creșet
până în tălpi.

„Pentru Dumneșu, unde
ai fost?“ îl întrebă
ea.

„Doamnă, răspunse
el cu sânge rece, am
făcut preambulă mea
obiceinută.“

„Trebuie că ai căd
în apă, dise d-na de
Stael, clătinandu
cu capul, ești ud
până la piele.“

tere în acel timp, și se miră că Germania și Austria nu înțelegă aceasta. În Germania și în Austria se întreabă, la ce epocă și în ce condițiuni se va face alianța franco-rusă?

Avându-se în vedere situația actuală a Europei se poate prezice fără temere că, decât întreita alianță se abține dela orî ce acte agresive, ca aceea la care asistăm de mulți ani, cum de pildă în peninsula balcanică, și decât ea singură nu va scotea sabia, opinia publică din Germania și Austria nu va observa nici odată încheierea unei alianțe între Rusia și Franța.

E evident că, decât întreita alianță va trece dela amenințare la acțiune, ea va avea imediat a face cu puterile unite ale Franței și Rusiei, și în această privință e indiferent, decât cutare sau cutare partid va fi la putere în Franța. Chipul simpatice cu care victoria electorală a guvernului a fost primită în Rusia, e fundată p'aceea, că partidul cel reprezentat e singurul capabil a procura Franței un guvern solid pentru a pune sfârșit greutăților interne ale acestei țări și a se consacra cu totul dezvoltării națiunii franceze și măririi puterii sale în afară. Atunci Franța va fi la adăpostul ori-cărei hotărîri nechibzuite în politica internă și va putea ține peptu cu succes tuturor statelor cari prin înarmările lor continue sunt cel mai mare pericol pentru pacea europeană.

O Franța și o Rusă puternică sunt d'ajuns pentru a proteja pacea europeană conformu cu interesele și demnitatea statelor, cari n'au onore a face parte din întreita alianță.

Antivari portu rusesc.

„Liverpool Post” aduce o știre de o gravitate netăgăduită. Anume spune, că oficiul de externe din Londra a primit din Berlin împărțirea, cumcă Muntenegrul a încheiat cu Țarul o convențiune, în puterea căruia o parte din sinul Antivari îl cedază Rusiei, cere-lu va transforma într'un port de mare întărit. Muntenegrul, dîce-se, a primit pentru acesta o mare sumă în bani gata.

Studentii greci și cestiunea Cretei.

Intorcându-se părechia regală grecească din strinatate la Atena, vr'o sută de studenți au vrut, la sosire, să înmăneze regelui o petițiune privitoare la afacerile cretane; cu această ocaziune s'a născut o mică părăială, și după unele arestări, deputațiunea studenților a fost împrăștiată. Intregului incidentu nu i-se dă nici o însemnătate.

SCIRILE ȚILEI.

La examenul de calificățiune învățătorească, ținut în zilele de 15, 16 și

18 Septemvre a. c. înaintea comisiunii consistoriului eparchialu aradanu, s'au prezentat 22 de preparanți absoluți, dintre cari 20 au prestatu esamenul cu succes, er 2 au fostu respinși. Astfel numărul învățătorilor calificați în sensul legii s'a sporit în eparchia aradană cu 20.

La examenul de calificățiune preotească, ținut înaintea comisiunii consistoriului eparchialu din Arad în zilele de 18 și 19 Septemvre a. c., s'au prezentat 7 clerici absoluți, cari toți au prestatu cu succesu esamenul de calificățiune.

Regina României urmăz de opt zile la Wiesbaden cura de băi și de masagiu, ce i-a fostu prescris de doctorul Metzger. Deși durerile reumatismale n'au dispărut încă, totuși sănătatea Maiestății Sale s'a îmbunătățit. În urma insistenței medicului, cura însă se va prelungi până pe la finele lunei Octomvre, când Maiestatea Sa se va reintorcede în țară. După sosirea sa în Wiesbaden M. S. Regina a primitu mai multe visite, între cari aceea a Principesei Elena de Schlesvig-Holstein, fiica Reginei Marei-Britanii; a Principelui domnitoru de Waldeck și Pymont, a Ducesei de Albany, precum și a mai multor persoane de distincțiune, cari s'au grăbitu a se înscrie și a se presenta la M. S. Regina.

Schimbare de tergu. Ministrul ungrescu de comerț a concesi, ca tergu anual de a avea să se țină în 8, 9 și 10 Octomvre în Seps-Sân-Georgiu, să se amâne pentru unu terminu ce se va face mai târziu cunoscutu.

Adrianu Cașolțanu — la locul său. Ni se scrie: Adrianu Cașolțanu, după ce a înșelat mulțime de inteligenți români, colectându bani sub diverse titluri — așa pentru ridicarea unui palat național în Sibiu ș. a. — în urma în 2 l. c. s'a prezentat la „Cancelaria Negruțiu” în Gherla recomandându-se sub numele cunoscutului scriitoru din București Alesandru Vlăhuță și oferindu-se ca colaboratoru la foia „Amiculu Familiei”. Cancelaria Negruțiu, necunoscându personalu nici pe Cașolțanu nici pe d-lu Vlăhuță, cu bucurie a primitu ofertul făcutu sub numele cunoscutului scriitoru Vlăhuță și primindu dela dînsul și o noveletă scrisă Alesandru Vlăhuță, i-a datu 100 fl., pe lângă obligămentul ca dînsul să trimită pentru fie-care număr câtu unu elaborat de alu său . . . Cașolțanu luându banii, și-a petrecutu noptea la hotelu, er în ziua următoare a călătorit la Deșiu spre

a-și continua manoperele sale. Aici însă a fostu prins și datu pe mâna poliției prin unu armeanu din Gherla, care aflate atunci dimineața de modulu cum comisese înșelăciunea din Gherla. Luat de scurtu elu mărturisit faptul, precum și aceea, că a colectat pentru ridicarea unui palat național în Sibiu, spre acesta însă a dîsu că a fostu impuțernicit și dreptu dovadă a prezentat o plenipotență provețută cu subscrieriile: Georgiu Barițiu, Br. Ursu și Dr. Aurel Mureșianu. Cîrîndu însă s'a constatat că plenipotența e falsă și subscrieriile făcute de mâna lui Cașolțanu, ceea ce, luat de scurtu, și însuși a mărturisit'o. Și acum petrece dumnealui în prisora tribunalului din Deșiu așteptându'și răsplata pentru înșelătoriile sale*).

Legătură cu trenul accelerat. În urma reprezentațiunii comitetului administrativ alu comit. Sibiu, ministrul ungrescu de comerț a ordonat, ca pentru a fi legatură între trenurile Nr. 309 și 310 dela Sibiu cu trenul accelerat, acesta să se oprască în Copșa mică câte unu minutu.

Focu. Aseră au arsu o șură și unu grajd alu unui Sas și o șură a unui Român, amîndonș surile cu bucate, lângă casarma din Brașovulu vechiu.

Carmen Sylva la Expozițiunea din Paris. Din București i-se scrie țiarului „Budapester Tgbldt”: Mare senzațiune face aici o știre a unui țiar favorabilu guvernului, că regina Elisabeta a României a cercetat în totă tăcerea espozițiunea dela Paris. Regina, așa istorisesce acea foia, plecă dela castelul familiaru Neuwied în celu mai strictu incognito, însoțită fiindu numai de o singură damă de onore, sub numele de contesa de Schwanenthal și se încuartiră la o amică a sa. Regina petrecu cam o sептmănă în Paris, unde visita în totă ziua cu cea mai mare atențiune expozițiunea și pentru ea se nu fă recunoscută, umbla totdeuna prin palaturile expozițiunii cu velul pe obraz și îmbrăcată în doliu. Regina Elisabeta s'a urcat și în turnulu Eiffel der nu lasă să i'fiă indus pseudonimul său în registrulu, care se află în pavilionulu „Figaro”, pentru că tocmai în momentulu acela se afla acolo președintele pavilionulu român dela expozițiune, principele George Bibescu, încă cu unu amic, er regina nu voi să fi recunoscută de ei.

*) Noi am fostu avertisat publiculu să se ferescă de A. Cașolțanu, după ce am aflatu că acesta sub cuvîntu că ar fi impuțernicit de foile române ca raportor, a colectat bani dela particulari. Red.

„E rouă, e rouă, Dîmnă! Te asiguru, că nu am eșit din alea cea mare.” „Acum știu cauza. N'ai băgat de seamă, că alea e plină de apă și tină până la ghenunchi?”

Totu astfel a fost și La Fontaine, cel mai bătrân și totu odată cel mai cunoscut dintre ambii poeți. Odată îl vedem călătorind la curtea lui Ludovicu alu XIV, la Versailles, pentru ca să-i dăruiască fabulele sale. Întreându-l regele, că unde suntu fabulele, elu îi spuse, că le-a uitat acasă. Altădată plecă la Paris cu ocaziunea unui procesu, cercetă întâiu pe un prietinu alu său, care-lu primi forte ospitalu, din cauza aceasta își uită de terminu perțind în chipulu acesta procesulu, precum și câteva mii de franci.

Altădată îndemnat de amicii săi, cari voiau să-lu împace cu nevastă sa, plecă spre acestu scop la Chateau Thierry, unde trăia soția sa de mai mulți ani separată de elu. Sosindu la ea, află că nu e acasă, ci e la biserică, deci se depărtă promițendu că va veni mai târziu; ducându-se însă la un prietinu alu său, își uită precum se spune să mai

mergă la soția sa și se întorcedu acasă, fără măcaru să fi datu ochi cu ea.

„Precum se spune”, dîcemu, căci se pare, că posna acesta autentică scōsă din biografia lui La Fontaine se poate atribui mai puțin confuziunii sale notorie, decâtu voinței sale de a uita, de care autorul acestui studiu moralu-filosofic, ce servește ca punctu de mîncare acestor rînduri, amintese în capitolulu despre slăbiciunea puterii de a ține minte „de l'oubli” (despre uitare).

Mulți ȳmeni ar voi să uite câte ceva mai multu său mai puțin interesant din ordinea morală a lucrurilor, scrie autorulu; câte lacune ale memoriei suntu, pentru cari este cineva responsabilu, și cari suntu mai multu său mai puțin de condamnat. Astfel uitarea de cuvîntulu datu, de promisiunea sa; uitarea binefacerilor primite, a datoriilor făcute, în sfârșit uitarea tuturor lucrurilor, cari le datorăm nou și-ne său altora. Conștiința protesteză în contra acestei presupuse slăbiciuni a memoriei, și nici unu tribunal din lume nu consideră față cu legea morală uitarea ca motivu de ușurare. Acela, care dîce, că are o ast-

felu de memoriă slabă, acela se preface său minte.

A voi să uți — ce frumosu ni-se zădărnicesce uneori acesta! Care voiesce să aibă o probă despre acesta, acela să arunce o privire în cartea istorică-culturală intitulată „Scoția” a contelui Lafond și asupra acelor lucruri, cari se istorisescu în trecutu despre scriitorulu Anton Hamilton, care s'a născut în Scoția, și despre cumnatulu acela contele de Gramont.

Contele, atunci era numai cavaleru de Gramont, se logodi cu o fată tîneră. Chemat din exil în Franța, își „uită” de datorința sa și plecă în patria sa. În Dover se întelni cu frațiu logodnicelui sale, între cari era și Hamilton, și aceștia îl traseră la răspundere.

„Cavalerule de Gramont, dîseră ei, nu ai uitat nimic în Londra?”

„Ceru de o miă de ori scuse, domnilor, răsponse Gramont, am uitat să mă cunun cu sora d-vōstră.”

Vorbi și se duse la Londra, unde se și cunună cu logodnica sa.

(Frdblt.) trad. de C. Sc.....

Bola de gură și de unghii s'a constatată la două vaci și unu porc, în două locuri din suburbiulu Pôrta Turului în Sibiu.

Prețulu hidrogenulu sulfuric, care e un mijloc în contra filoxerei și se vindea în magazinulu statulu din Menes cu 22 fl., er în magazinele dela Tarczal și Budafok (Promontor) cu 24 fl. maja metrică, a fost scădutu de ministerulu ung. de agricultură la 15 fl. Comandele se facu la ministerulu ung. de agricultură, eventualu la administrațiunile magazinelor din Menes și Tarczal ori la direcțiunea școlii de vieriti din Pesta.

Adeveratu să fiă? Ni-se spune, că școla poporală română confesională din Augustin s'ar fi închis de cătră inspectorulu ungrescu de școle. Causa ar fi, că părințele parochiu de acolo ar uneli împreună cu dușmanii nemului românesc în contra școlii confesionale, pentru a se face școlă comună. Brăvulu popor românu însă se opune la săvîrșirea acestui atentat la viață sa românescă. Așteptam amărute.

Taritul pe zone a sporit numărulu călătorilor pe căile ferate și din cauza aceasta s'a ivit pentru călători neajunsu, că numai cu mare greutate își pot scote bilete de drum de la caselle de persoane în stațiunile mai mari. Pentru înlăturarea acestui neajuns, direcțiunea căilor ferate ung. ale statulu vrea să dea în comisiun oficiilor poștale bilete de drum de feră spre vîndare și pentru acesta primescu ȳrecare procente. S'a și ținutu în 3 Octomvre o conferență la direcțiune în această privință, la care au luat parte pe lângă reprezentații direcțiunii căilor ferate și ai ministerulu de comerț, și reprezentații celor 9 direcțiuni poștale și telegrafice.

Recompensele acordate esposanților români la Esposițiunea din Paris suntu în număr de 273 și anume: 2 Premii mari, 24 Medalii de aur, 2 Medalii de argit aurit, 64 Medalii de argint, 73 Medalii de bronz și 108 Mențiuni onorabile.

Discursulu lui Apponyi.

Din vorbirea capului opoziției moderate maghiare, ținută la Iaszbereny, în care acesta polemizează cu ministrulu-președinte Tisza, estragemu următoarele:

Înainte de tôte contele Apponyi combate acea aserțiune a lui Tisza, făcută în Oradea-mare, cu privire la turburatele scene petrecute cu ocazia debaterii legii militare, că adecă minoritatea a voit să încerce a ajunge la putere.

Acesta, dîce Apponyi, este o părere lipsită de ori-ce serioșitate de bărbat de stat.

Der asemenea aparițiuni de nemulțămire cu mersulu lucrurilor s'au vedutu și în Anglia și suntu strîns legate de ori-ce mare iritațiune națională și în acele țeri, unde constituționalismulu se esecută cinstit și cu lealitate. Der încă la noi, unde credința, că voința poporulu se poate validă pe cale legală față cu presiunea și corupțiunea oficială, a dispărutu cu totul.

Noi, opozițiunea, însă putem fi mulțamiți cu rezultatulu acelei lupte (în contra legii militare), dîce Apponyi. Noi speram, că vedîndu cercurile conducătoare, că nu e bine a vătăma amorulu propriu alu națiunei maghiare, acelu paragrafu, care din nenorocire s'a votat, va rămăne în pracsă fără de nici unu efect și că cultura națională maghiară nu va fi atinsă în praxă.

Der debaterea aceea, adauge Apponyi, despre legea militară, a curățit aerulu vieții putrede politice din patriă, și putem dîce, că dela aceea debateră începe o ȳră nouă și opozițiunea mode-

ată pôte dice, că era triumfului ideilor sale se începe.

Adevărat, că d-l Tisza rămase la putere, der fu silit în urma presiunii exercitate chiar din sinulul partidei sale a ocupa mai mult portofoliuri cu astfel de bărbați, a cărora programă și trecut politic se află în deplină contradicere cu politica urmată de d-l Tisza în cei 15 ani din urmă.

Apponyi arată mai departe, că după convingerea sa nu se pôte aștepta o mare de lucruri sănătoasă și multămitore, *pe nu va căde sistemul actual și nu va fi depărtat reprezentantul lui.*

Situațiunea de față o crede Apponyi de neoptat, pentru că nu înțelege cum d-l Tisza ar voi să schimbe acum sistemul său, urmat de 15 ani. De aceea crede, că misiunea partidei opoziționale moderate este ađi mai importantă ca ori și când, căci stăm la începutul unei nouă ere. S'a încinsu o luptă între spiritual, care urășce dreptul și care nu jăbesece decât domnia personală, volincia și cortesirile, și între spiritul, care vrea să întemeieze tôte pe dominațiunea dreptului. Din aceste două spirite trebuie să cadă unul, căci de voru încheia un compromis, atunci va căde principul dreptului.

Lucrarea de reformă se va începe. Marasmul de pe tărâmul administrației se fă înlocuit cu creațiuni. Acuma lipsă mai mult ca ori și când, ca partida opozițiunii moderate se stea la postu ei, în parlament, în presă și în atingerea cu publicul, căci ea reprezintă ideile curate progresiste.

Vorbindu despre reforma administrațiunii, Apponyi se pronunță pentru introducerea administrațiunii de stat. Numai dela acęsta așteptă el întărirea garanțiilor libertății politice, însănătoșarea vieții publice, desvoltarea spiritului de statutar, asigurarea națiunii contra periculelor din intru și din afară.

Dér, adauge Apponyi, e un rēu mai mic de a nu esecuta de loc această reformă, decât de a-o esecuta nu. El cere ca, dacă o parte din funcționari vor fi numiți în posturi, să se creeze garanțiile pentru autonomiă și libertatea politică, fără de care reforma nu ar fi alta decât o trecere delu stărilor anarchice-asiatice la o stare de despotismă.

Dér discursul d-lui Tisza dela Oradea nu dă nici o esplicare despre aceste garanții.

Partea din urmă a vorbirei lui Apponyi nu este decât o polemică personală cu d-l Tisza, care calumină în enumerarea „greșelilor sale politice” ale lui Tisza și în apărarea procederei opozițiunii.

Apponyi încheiă vorbirea sa dicēndu, că din labirintul periculelor numai o scăpare este, ca factorii politici ai țerii, personalitățile politice, să nu servescă decât „națiunii” și numai „națiunii”, și nimēnui altuia.

Modelu de limbă.

De câte-ori se adună membrii municipiului din Comitatul Brașovului, circularile convocatoare se publică totdeauna în trei limbi, dintre care pe cea română anevoiă credem că o înțelgă cineva, afară dōră de membrii municipali, carl tacu ca pescele la o asemenea baptocură.

Să înamă câteva exemple din „obiectele adunării gen.”, carl se vor pertracta la 7 Octomvre :

p. 6. Rescriptul ministrului de interne relativ la statutul despre *sedirea drumurilor cu lemne.*

Se sâdesce drumul cu *pociumbi*, *hârșce*, parl ori cu ce ?

p. 17. *Socotelele scontrate de comunalori.* (??)

p. 25. relativu cu spesele pentru repararea *mōrei*. — Mōrea de varđă ?

p. 48. *Diplomă de habă*. — Ce va fi „habă” asta ?

p. 50. *Notele și alte municipiilor* — Cine se înțelgă, că e vorba de : scrisori și reprezentațiuni dela alte municipii ?

Dér am uitat, ce a fost mai corect tradus :

p. 10. Emisul ministrului de interne relativu la statutul despre *decant*.

— Auđi minune ! Scit de ce va fi vorba la punctul acesta ?

Cum se nu ? Aici se va pertracta „statutul despre ținerea de *câni*” ori mai bine đis despre ținerea *cănilor*.

— A ! se vede, că ești membru în municipiu. M.

Avisu. Pentru furnisarea articolelor de provisiune pâne și ovēsă trupelor c. r. ale armatei comune și ale honvedimei pe anul 1890, se voruține pertractări de oferte în acęstă privință, după cum urmază :

a. În localul oficiului intenđentei c. r. a corpului 12 în 16 Octomvre 1889, pentru stațiunile Făgăraș, Tergu-Mureșului și Bistrița; în 25 Octomvre 1889 pentru stațiunile Cisnădia și Mediaș.

b. La magazinul militar de provisiune în Alba-Iulia în 21 Octomvre 1889 pentru stațiunile Clușiu și Elisabetopole; în 27 Octomvre 1889 pentru stațiunile Alba-Iulia, Orăștia și Abrud.

c. La magazinul militar de provisiune în Brașov în 23 Octomvre 1889 pentru stațiunea Brașov și în 29 Octomvre 1889 pentru stațiunile Codlea Ghimbavă, Hëlchiu și Bodu; în 31 Octomvre 1889 pentru stațiunile Sân-Petru, Feldiōra, Cristianu, Rēșnov și Odorheiu.

Felul articolelor ce au să se furniseze pentru fiecte stațiune, precum și cantitatea necesară, apoi condițiunile de pertractare, se cuprind în publicațiunile trimise oficiilor politice, camerelor de industriă și comerciu, reuniunilor agricole etc. și afișate în stațiunile, în care se furniseză articulele, cu data de 1 Octemvre 1889 Nr. 5629.

Tōte condițiunile de esarēndare se potu procura la magazinele de provisiuni din Sibiu, Alba-Iulia, Brașov, precum și la filială în Clușiu, la comanda districtuală de honved, la semibrigadele de honved, la comande batalionelor, precum și la comande regimentelor de husari honved. Insiutele mai sus amintite vor da totdeodată ori-cui fasciculele cu condițiunile tipărite, cu privire la trebuințele armatei c. r. pentru taxa de 4 cr. de fie-care colă tipărită, și dela comande mai sus amintite se potu căpeta fascicule de condițiuni cu privire la necesitățile honvedimei cu o taxă de 7 cr. pentru fascicol.

Sibiu, 1 Octomvre 1889. Delu intenđenta c. r. a corpului 12.

TELEGRAMELE „GAZ. TRANS.”
(Serviciul biuroului de coresp. din Pesta.)

Berlinu, 9 Octomvre. Țarul va locui în palatul ambasadorului rusu. Bismarek va lua totuși parte la întelnirea împeraților.

Jersey, 9 Octomvre. Boulanger a sositu eri aci.

Petersburgu, 9 Octomvre. Marele principe Vladimiru va fi de față la întelnirea împeraților. Intōrcerea familiei împerațesci se va face pe mare pela Stettin.

Agramu, 9 Octomvre. Intregu șesul Savei e inundatu. Cincil localități sunt sub apă pâna la cooperișele caselor.

DIVERSE.

Đilele critice din anul 1890. Rudolf Falbu a datu unu cãlindaru alu đilelor critice din anul vitor. În acęst cãlindaru a adunatu Falbu datele timpului din 1890 (pâna la finea lui Augustu) și aratã cu succes, că đilele critice indicate de el în ori și ce casu se voru întâmpla. Falbu publicã în cãlindarul sêu đilele critice după cum urmază : Đilele de ordinea antãiu : 28 Septemvre, 30 Augustu, 19 Februarie, 20 Martie, 20 Ianuarie, 31 Iuliu și 28 Octomvre; đilele de ordinea a doua : 19 Aprilu, 5 Aprilu, 4 Mai, 3 Iunie, 2 Iulie, 13 Octomvre, 12 Noemvre și 12 Decemvre; đilele de ordinea a treia : 14 Septemvre, 26 Noemvre, 18 Maiu, 5 Februariu, 15 Augustu, 26 Decemvre, 6 Ianuarie, 17 Iunie și 17 Iulie. Ordinea, în care sunt puse đilele critice, aratã țaria lor în descrescere, așa d. e. 18 Septemvre este cea mai tare și 28 Octomvre cea mai slabă đi criticã din ordinea antãiu. 12 Decemvre ar trebui să fiă pusã cu o ordine mai înaltã și să valoreze ca đi criticã de or-

dinea antãiu; totu asemenea 26 Noemvre și 17 Iuliu (đile din ordinea a treia) de bunã semã în șirul đilelor critice din ordinea a doua.

Originea lui Edison. După informațiunile, carl le dau điarele strêne, Edisonii sunt originari din Olanda, unde erau morari din tatã în fiu, când celu din urmă emigrã în America pe la anul 1730. Longevitatea este escepționalã în familiã. Tatãl bunicului celebrului inventatoru a muritu în vêrstã de 102 ani și bunicul sêu în vêrstã de 103 ani. Tatã-sêu, care trãesce încă și și pōrtã voinicesce cei 85 de ani de vêrstã, este de o vigōre estraordinarã.

Diaru de mãncațu. Unu cofetaru din Statele-Unite a avutu ciudata idee să creeze o gazetã de cocã, fōrte bunã la gustu, pe care se tipãresce, cu ciocolatã lichidã făcutã, noutãțile đilei. După ce citești gazetã, o mãnanci. Țtã o fōiã, care nu e rēu de cetitu pentru copii, de și acęstu gen de literaturã trebuie cãte odatã să fiã fōrte indigestã.

Siamul ofensatu. Unu óreicare domn Robert Belitski — care se vede cã nu și-a putut juca mēndrele prin România, căci Românii l'au gonitu din țerã — dovadã ura ce o are contra Românilor precum se vede din o obraznicã comparațiune ce o face mai jos. Intreprinse o călătorã împrejurul lumii, și după ce vizitã Japonia și China, se abãtu și spre țera elefantului alb, Siam. Ajungēdu în Decemvre, anul trecut, scrise din Bangkok urmãtoarea carte postalã în limba germanã cu datã de 7 Decemvre cătrã soția sa Charlota Belitski, care locuia în Tornovie Seimem, în Rumelia osticã: „Bangkok, 7 Decemvre 1888. Aici totul este sêlbatic și necivilisatu. Femeile umblã pe aici jumetate gōle. Tōte vișurile inflorescu aici. Unu paradisu pentru esistențe problematice. Ce contrastu față cu civilizațiunea înaltã a Chinezilor și Japonesilor, dela carl viu. Siamul este unu adevēratu regat valahu! Este țera cea mai sêlbaticã, pe care amu întemtu în călătorã mea Robert Belitski”. Acęstã cartã postalã fũ secvestratã din partea guvernului siamesic, er Belitski a fost în 16 Decemvre arestatu și acusat, cã și-a bătutu jocu în scris de guvern. Afacerea sa încă nici odatã nu fũ pertractatã inaintea tribunalului, ci-lu duserã în închisōre unde stētu el pãna în 16 Iuliu anul curentu. Punerea sa în libertate se făcu după ce 26 de supuș englesi, carl locuiescu în Bangkok, făcurã o suplicã cătrã regele din Siam. Deōrece pașaporțul de călătorã alu lui Belitski îl considerã pe acesta ca pe unu supuș turcescu, er Turcia nu are în Siam nici un plenipotențiar, plecã el la Batavia, unde spuse întâmplarea sa consulului turcescu de acolo. Învețatu-s'a minte „civilisatul” Belitski?

O descoperire archeologicã interesantã s'a făcutu de curēndu în Winklern la Welden, și adecã s'a desgropat de sub unu arbore o tavă de bronzu de 6 chilograme. Acęstã descoperire este cu atât mai interesantã, fiindcã se dice cã prin Winklern se fi trecut șoseaua romãnã dela Sancticum (St. Martin la Villach) cătrã Virunum (Zolfel d). Se dice cã se aflã o topitōre în regiunea acęstã. După cum se ude, s'ar fi descoperitu unu mormēntu sub o placã de piētrã lângã muntele Dachberg (comuna cu acelașu nume) în valea Lavant la „Herzog”. Bucata de bronzu amintitã mai sus a fostu cumpēratã de reuniunea istoricã din Carintia și se aflã în museul istoric.

O lucrare uriașã. O lucrare uriașã sêvêrșesce inima omului, care după cum scimũ represintã unu muschi de o greutate de 12 unce. Fiã-care bătãia a inimei aruncã prin vine 6 unce de sânge cu o presiune de 13 funți pe unu policarũ cvadratũ. În 24 de óre face inima în starea ei normalã 100,000 de bătăi și sêvêrșesce decũ o lucrare, ca și când ar avē să ridice o greutate de o tonã la o înãlțime de 120 de urme. La o duratã

de 70 de ani a vieții bate inima de 2500 miliōne de ori și acestea tōte le face fără să ostenescã, fără să se useze, fără să fiã unã ori reparatã. Unde e mașina aceea, care e în stare să sêvêrșescã o asemenea lucrare?

Ciocnire de trenuri. În 5 Octomvre s'era s'au ciocnit la Manchester pe calea feratã Northwestern unu trenu accele-ratũ cu unu trenu de marfã. S'au sfãrmatũ trei vagōne de persōne, au fostu ucise trei persōne și rãnite fōrte multe, între care 12 greu.

Ofensã musicalã. În Wurzen lângã Lipsca voiesce să intenteze unu fostu chiriasũ procesu proprietarului caselorũ, din causã cã acesta din urmă, când se mutã chiriasul, puse o bandã de muzicanți să cante „Ție îți mulțamim Dōmne”.

ULTIME SCIRI.

Belgradu, 7 Octomvre. „Agenția din Belgradu aflã, cã în cercurile intime ale reginei Natalia se asigurã, cã muma tēnerului rege a luatũ firma resoluțiune de a înfrunta tōte eventualități și de a nu eși din atitudinea sa pasivã actualã, cu tōte stãruințele amicilor sêu.

Propunerea ce se va presenta Scupcinei în privința regulării raporturilor între regina Natalia și regele Alexandru va stabili esencialmente, cã dreptul cel-lu au ex-regele Milanu și regina Natalia de a sēdea în Serbia va fi mãrginitu la unu óre-care timpu.

Regina Natalia ar fi hotãritũ să se opunã unei atãri mēsurũ, insistândũ asupra faptului, cã acęsta din urmă ar implica o restricțiune adusã drepturilor sale de cetățencã și chiar o modificare a Constituției, în privința căreia Scupcina actualã e necompetentã, pentru cã noua Constituțiã nu pôte fi modificatã în cursu de cincũ ani.

Concertul Irena de Vladaia.

Atragemũ atenziunea publicului iubitoru de musicã, cã bilete pentru concertul cãntãreței române Vladaia, care se va da în 14 l. c. st. n. se potũ căpeta în librãria d-lui H. Zeidner. Programa o vomũ publica mâne.

Cursul pieteii Brașov

din 9 Octomvre st. n. 1889.

Banote romãnesci	Cump.	9.44	Vēnd. 9.46
Argintũ romãnescũ	-	9.39	9.41
Napoleon-d'ori	-	9.45	9.47
Lire turcesci	-	10.72	10.75
Imperiali	-	9.72	9.75
Galbini	-	5.53	5.61
Scris. fonc. „Albina” 6%	-	101.—	102.—
” ” ” 5%	-	98.50	99.—
Ruble rusesci	-	1.22	1.23
Mãrci germane	-	53.20	53.50
Discontulũ 6—8%	-	pe anũ.	

Cursul la bursa de Viena

din 8 Octomvre st. n. 1889.

Renta de aurũ 4%	-	155.—
Renta de hãrtiã 5%	-	95.—
Imprumutulũ cãilor ferate ungare	-	—
Amortisarea datoriei cãilor ferate de ostũ ungare (1-mã emisiune)	-	99.90
Amortisarea datoriei cãilor ferate de ostũ ungare (2-a emisiune)	-	—
Amortisarea datoriei cãilor ferate de ostũ ungare (3-a emisiune)	-	113.—
Bonuri rurale ungare	-	83.—
Bonuri croato-slavone	-	105.—
Despãgubirea pentru dijma de vinũ ungurescũ	-	99.50
Imprumutulũ cu premiulũ ungurescũ	-	138.25
Losurile pentru regularea Tisei și Sghedinului	-	127.50
Renta de hãrtiã austriacã	-	93.30
Renta de argintũ austriacã	-	84.85
Renta de aurũ austriacã	-	110.70
Losuri din 1860	-	137.75
Acțiuni bãnței austro-ungare	-	922.—
Acțiuni bãnței de creditũ ungar.	-	317.75
Acțiuni bãnței de creditũ austr.	-	306.25
Galbeni împãrațesci	-	5.66
Napoleon-d'ori	-	9.47½
Mãrci 100 împ. germane	-	58.35
Londra 10 Livres sterlinge	-	119.60

Editoru și Redactoru responsabilũ : **Dr. Aurel Mureșianu.**

„ALBINA“

86,18

Institutul de credit și de economii

FILIALA BRAȘOVŪ

primește depuneri spre fructificare cu Netto 5% fără nici o subtragere de dare, de asemenea și depuneri răsplătibile „à vista“ cu 3 1/2%, și recomandă pentru plasarea de capitale

Scrisuri fonciare „Albina“ de 5%

care oferă cea mai bună siguranță și care se pot câpăta la institutul după cursul de zi.

Informațiuni mai de aproape se pot lua zilnic în biroul institutului, piața No. 90, dela 8-2 ore d. a.

Avisul d-ilor abonați!

Rugăm pe d-nii abonați ca la reînnoirea prenumerățiunii să binevoiască a scrie pe cuponul mandatului postal și numerii de pe fâșia sub care au primitul diarul nostru până acuma.

Domnii, ce se abonează din nou, să binevoiască a scrie adresa lămurită și să arate și posta ultimă.

Totodată facem cunoscutul tuturor D-ilor abonați, că mai avem din anii trecuți numerii pentru complectarea colecțiunilor „Gazetei“, precum și câteva întregi colecțiuni, pentru cari se pot adresa la subsemnata Administrațiune în casă de trebuință.

Administraț. „Gaz. Trans.“

AVISUL onoratului public!

In depositul de făină de Haromsecă al lui

I. MOLNAR,

Brașovul, piața mare, tîrgul flosului Nr. 22.

se poate căpăta o făină de pâne rîrte frumoasă de calitatea cea mai bună. O singură probă este de ajuns spre a se convinge despre calitatea ei și face superfluă ori-celaudă. Cu stimă

I. Molnar,

proprietarul de móră.

Sz. 7527-1889 tkvi.

176.1

Arveresi hirdetmenyi kivonat.

A brassói kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság, közhirrre teszi, hogy Weisz Ede végrehajthatónak Amendt Frigyes végrehajthatást szenvedő elleni 128 frt. tőkekövetelés és járulékai iránti végrehajthatási ügyében a brassói kir. törvényszék (a hoszufalusi kir. bíróság) területén lévő, hoszufalu határán fekvő, a hoszufalusi 1747 számú tkjvben A-3408 és 3409 hr. sz. ingatlanokból jelenleg Leményi János nevén álló de megelőzőleg Amendt Frigyes illetett felelő részre az árverést 590 frt. 50 kr.-ban ezenel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1889 évi november hó 25-ik napján délelőtti 8 órakor Hoszufalu község irodájában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladadni fognak.

Arverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becserának 10%-át készpénzben, vagy az 1881 évi LX. t.-cz. 42 §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881 évi november hó 1-én 3333. sz. alatt kelt igazságügyministeri rendelet 8. §-ában kijelölt ovadék képes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881 LX. t.-cz. 170. §-us értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Brassó, 1889. évi augusztus hó 11-én.

A kir. törvényszék mint tkvi. hatóság.

Mersulul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabilul din 1 Octomvrie 1889.

Table with multiple columns for train routes: Budapest-Predeal, Predeal-Budapest, B.-Pesta-Arad-Tiues, Tiues-Arad-B.-Pesta, Copşa-mică-Sibiu, etc. Includes times and station names.

Notă: Numerii încadrați cu linii grise înseamnă orele de noapte.